

NOVINY STŘEZINY

Pravidelně nepravidelný zpravodaj č. 77

Otevření opravené budovy, turné orchestrů, noví kolegové, absolventi ...

Nová výtvarka už dělá radost dětem i učitelům

V nově opravené budově výtvarného oboru už je živo a žáci i učitelé už se zabydlují. Jsme moc rádi, že se povedlo a jsme moc pyšní na pracoviště, které nemá v naší republice zatím konkurenci. Na slavnostním otevření nechybělo vedení města a stavební společnosti Valc a novináři. Více si o výtvarce přečtete na straně 3.

Foto: Jitka Hodasová

Milí rodičové, žáci a příznivci veškerého umu vůkol!

Je to ale bláznivec. Po krátké prosincové zimě nastalo lednové pozdní jaro, kvetou kytky, poletují „včele“ a málem i „motýle“ a my od září napravujeme škody po dvou covidových letech. Abychom to neměli tak jednoduché, po dvouletém odpočinku se jiné a odpočaté zálužné viry rozhodly dohnat, co se dá. Takže naše předvánoční koncerty a vystoupení byly často přehlídkou jen několika odolných jedinců. Všechno se vyvíjí. Nedávno jsem někde četl, že jen za minulý rok vzniklo v češtině neuvěřitelných 3.000 nových slov

(ostatně, dvě z těch nepopulárnějších jsem použil na začátku i já). To číslo u mne nejprve vyvolalo překvapení, ale pak jsem se na to podíval pohledem našich umělců a zjistil, že je to vlastně v pořádku. Každý umělec se snaží stále tvořit něco nového a český jazyk je nakonec také umělecké dílo, jehož jsme všichni autory. A tak není divu, že se občas (jako v každém uměleckém oboru) něco i v té češtině nepovede. Žádný nezdar nás ale nesmí zastavit v tvorbě. Těším se tedy na nová slova i umělecká díla. Pro Střezinu

k tomu máme od začátku ledna i velmi silný impulz v podobě krásné nové budovy pro výtvarný obor. Věřím, že bude inspirací pro vznik mnoha nových uměleckých vyjádření a doufám, že paskvilů mezi nimi bude co nejméně. To bych přál do roku 2023 sobě, vám a v souvislosti s lednovou volbou prezidenta i celé republice.

Karel Šust,
ředitel školy

Vladimír Slavíček si s MenArtem užil koncert v Bruselu

Těsně před Vánoce byl vybrán z naší Střeziny talentovaný Vladimír Slavíček, aby reprezentoval Stipendijní akademii uměleckého vzdělávání Men Art v Bruselu.

O jakou akci přesně šlo?

V září jsem se dozvěděl od organizátorky MenART Zuzany Minaříkové, že jsem byl vybrán k účasti na koncertě k závěru předsednictví ČR v Radě EU. Ten měl proběhnout 13. prosince v bruselském kulturním centru Bozar pod názvem Passing the baton to the next generation (Předání štafety mladší generaci).

Co jsi měl na slavnostním koncertě odehrát a jak probíhaly zkoušky?

Měl jsem hrát skladbu, kterou jsem složil v rámci minulého ročníku MenART pod vedením mentora Marcela Bárty a vrchní klavírní part u skladby Vltava od Nikol Bókové, která měla v den koncertu světovou premiéru. Zahrál jsem si ji s klavíristkou Norou Lubbadovou, s Baborák Ensemble a dalšími hudebníky. Když byly noty na Vltavu hotové a dostal jsem je do ruky, hned jsem se začal svůj part učit – málem jsem to nestihl do zkoušek, které jsme před odjezdem měli.

Jaký byl program celé akce?

12. prosince se všichni účastníci sešli na Letišti Václava Havla. Po odpoledním příletu všichni věděli, že máme to nejdůležitější za sebou. V Bruselu jsme byli na slavnostní společné večeři uvítání vedoucí Českého centra v Bruselu Jitkou Pánek Jurkovou, která společně se zakladatelkou MenART Danou Syrovou celý koncert vymyslela. Po výborné rybě jsme se vrátili na hotel – museli jsme být na další den čilí, abychom podali skvělé výkony.

Vladimír Slavíček - vlevo. Foto: MenArt

Letěl jsi sám a byl čas se trochu i porozhlédnout po městě?

Do Bruselu jsem letěl s mamkou, úterní dopoledne jsme si v rolích turistů prohlédli Muzeum hudebních nástrojů. Pak jsem se šel připravit na hotel a pak jsem se přesunul do Bozar – zde za pár hodin začal koncert a my jsme šli zkoušet.

Jak sis koncert samotný užil?

Koncert měl více částí, některé se odehrávaly najednou a o pauzách mohli jít diváci na sklenku vína a pak si vybrat sál, ve kterém stráví další část. Během večera vystoupilo několik stipendistů MenART, Beata Hlavenková s Kapelou Snů, Vertigo a Baborák Ensemble. Za naše výkony nás publikum odměnilo aplausy a nakonec se ještě všichni účinkující sešli na pódiu. Koncert byl krásný a těším se na nějakou další zajímavou akci. Chtěl bych poděkovat své rodině a Střezině za všechno – panu učiteli Radkovi Škeříkovi za doprovod v MenART a paní učitelce Martině Vlčkové za technickou pomoc. (hod)

Účastníci koncertu. Foto: MenArt

Předvánoční čas byl pro Laděníčko pěkně nabitý

Pěvecký sbor Laděníčko měl v loňském adventu napilno. Rozmanitost různých koncertů provětrala celý repertoár sboru a ukázala, že jsme schopni se přizpůsobit a dále se učit. Zazněly vánoční skladby od klasických autorů, lidové písně a koly, ale i nejnovější písně současných interpretů. Radost a potlesk nám byl odměnou největší.

A kde jste nás mohli vidět a slyšet? Se smíšeným sborem Jitro v Evangelickém kostele, stromek jsme rozsvětili v Domově u Biřičky, na společném Mikulášském koncertě jsme v Hudbocvičně zazpívali se studenty z jiných oborů. Také jsme hostovali na adventním koncertě Danety v Adalbertinu, kde jsme si kromě dětí a klientů Danety zazpívali s Michalem Horákem. Ve Fakultní nemocnici HK jsme potěšili nejen

Laděničko - pěvecký sbor Foto: Lada Holaňová

pacienty, ale i zdravotníky, dobrovolníky a návštěvníky pacientů. Do kostela Nanebevzetí Panny Marie v Chroustově jsme se po dvouleté pauze rádi vrátili. V pondělí 12. prosince jsme měli tu čest zazpívat si společně s orchestrem Pirate swing band a jejich leadrem Jiřím Ševčíkem a 4TETem v kongresovém centru Aldis, ve středu jsme potěšili Hradečáky na Vánočních trzích na Velkém náměstí a v pondělí 19. prosince jsme uzavřeli naši hudební sňůru opět na Gala koncertu s Pirate swing band a 4TETem, tentokrát v Domě hudby Pardubice. S letošním rokem jsme se rozloučili na bowlingovém klání. Pan učitel Esterle nás na mnohých

akcích doprovázel a patří mu naše díky. Těšíme se na hudební setkávání v roce 2023.

Lada Holaňová, učitelka HO

Nová výtvarka nabízí moderně vybavené prostory

Pokračování ze str. 1

Den „D“ byl magistrátem stanoven na středu 4. ledna 2023. Po deváté hodině se ke Střežině začali stahovat novináři, dorazilo celé nové vedení města i s bývalým panem primátorem Alexandrem Hrabálkem i vedení stavební firmy Valc.

Samozřejmě byla přítomnost pracovníků investičního odboru města se skvělou paní Gabrielou Aubusovou, stavební dozor v podobě pánu Bobrů (mladšího a staršího), rádi jsme přivítali i vedoucího odboru školství Zbyňka Bártu.

Za Střežinu se otevření zúčastnil ředitel školy a vedoucí výtvarného oboru Marek Bělohávek. Po úvodních proslovech si mohli novináři i další hosté prohlédnout nové prostory. Odborný výklad k budoucímu provozu jim na místě podal Marek Bělohávek.

Rekonstrukcí jsme na místě původní školní jídelny ZŠ získali 5 velkých základních výtvarných učeben (každou s vlastním skladem), počítačovou učebnu sousedící s velkým fotoateliérem (zde bude i pracoviště virtuální reality), samostatný ateliér pro kresbu a malbu (konečně bude kam dát malířské stojany). V suterénu vznikly tři dílny na keramiku a umělecké zpracování materiálů, točárna pro hrnčířské kruhy, dvě velké sušárny keramiky (v té větší budou umístěny také tři vypalovací pece) a velký centrální sklad. Ten má pro přepravu materiálu z ulice vlastní nákladní výtah. Další osobní výtah je pak k dispozici v budově.

Jako vítaný bonus máme v prvním podlaží i vlastní výstavní galerii, která bude sloužit nejen pro naše studenty, ale i k prezentaci děl profesionálních výtvarníků, příp. k přednáškám i k menším hudebním vystoupením. I když se od začátku ledna už v nové budově vyučuje, ještě nás čeká přestěhování učeben a technického vybavení z budovy

Ješličky, tedy zabydlení celého suterénu nové budovy. K tomu by mělo dojít nejpozději na začátku února 2023. Celý rok bude navíc provoz nové budovy se ztíženým přístupem pro žáky (vytvořeným koridorem přes dvůr) z důvodu další probíhající části rekonstrukce spojovací chodby a budovy tanečního oboru. To nám ale nemůže zkazit radost z nové budovy. I když je samozřejmě možné budovu navštívit už nyní, hlavní otevření pro veřejnost plánujeme až na květen, kdy v nových prostorách výtvarníci nainstalují svoji velkou závěrečnou výstavu. Do té doby ještě musíme stihnout dotvořit interiéry chodeb, učeben i budoucí galerie. Už teď je ale jisté, že máme výtvarné pracoviště 21. století!

Karel Šust

Jak jsme se o Vánocích stěhovali aneb Exodus číslo jedna

Na závěr roku 2022 Střežina asi nezapomene. Školní vyučování jsme ukončili už v pondělí 19. prosince, ale už od pátku 16. prosince se na Jihu začala hýbat škatulata. A to doslova. Na výtvarce začala hlavní fáze balení materiálu do stovek banánových krabic, které jsme měli z větší části uchystané už několik let (od naší happeningové stavby nové školy z papíru v roce 2019).

Už v pátek se také rozebíraly počítače a ICT technika a stěhovací firma přesouvala mezi

budovami např. již připravené nové regály a další uložený materiál z hlavního skladu v přízemí, aby se uvolnil prostor pro roční uložení skladových zásob tanečníků.

V sobotu od rána pak nastal ten správný mazec. Klobouk dolů před 19 statnými muži stěhovací firmy Dudycha. Předváděli, jak má vypadat koncert v jejich podání. Schodiště vypadalo jako mravenčí stezka v pralese – každý něco vlekl na zádech. Na dvoře se potkávaly kyvadlově dva kamiony a až do večera převážely neuvěřitelné množství skříní, lavic

a hlavně beden s výtvarným materiálem. Učitelé výtvarníci balili jako o závod, někde i s pomocí kolegů z jiných oborů, někde i za pomoci dospělých studentů. Oba školníci vše skvěle koordinovali (každý v jedné budově), paní uklízečky hned na novém místě nábytek umývaly a externí duo truhlářů vše sestavovalo v nových učebnách, náš ajťák s pomocníkem a elektrikářem hned zapojovali novou PC učebnu.

Do původních vyklizených výtvarných prostor se hned v neděli nastěhoval pan malíř (tentokrát pokojů), aby začal vše připravovat na provizorní zabydlení tanečníků. Na dobu ředitelského volna (20. – 22. 12.) nastoupily pracovní čtyři učitelů ze všech oborů, aby pomohly kolegům. Zatímco na nové výtvarce se vše utvářelo do nového, destrukce se přesunula na taneční obor.

Kdo z učitelů se necítil na pomoc se stěhováním, postaral se ostatním o předvánoční menu. V hudební sborovně v přízemí tak vznikl stálý občerstvovací stan, kam proudily laskominy všeho druhu – od vánočního punče, přes hromady řízků, litry guláše, těstovinové saláty až po pečáče buchet a skvělých zákusů. Mezi svátky pokračovalo zabydlování výtvarky a v jejich původních učebnách pracoval hlavně pan malíř a v závěsu za ním parta uklízeček.

Druhá vlna stěhování přišla přesně na Silvestra. Svalovci z firmy Dudycha si opět zahráli svoji společenskou hru na mravence a do odpoledne stihli přesunout celý taneční obor do již uklizených náhradních prostor ve druhém patře hlavní budovy. Po Novém

roce jsme ještě využili posledních dvou možných dnů ředitelského volna na doladění učeben v nových prostorách pro oba obory a ve čtvrtek 5. ledna jsme přivítali první žáky. Je na místě poděkovat všem zúčastněným zaměstnancům školy za skvělou práci. Byla to situace, na kterou jsme se těšili dlouhé roky, ale až realita ukázala její skutečný rozměr. Zatímco výtvarníci si vše užili jednorázově a už se mohou na věky radovat z nové budovy, tanečníci si vše zopakují zase za rok. Jak říkám – aby mohlo být lépe, musí být napřed hůře! Rok tedy bude přežívat taneční obor v nouzovém režimu v menších učebnách, bez zrcadel a baletních tyčí, s omezeným počtem šaten a sociálního zázemí. Ale už teď se mohou těšit na dalšího Ježíška, který také jim nadělí vše nové, krásné a definitivní.

Karel Šust

Orchestra STO a SAFARI si užívaly turné ve Španělsku

Střezinské orchestry Safari a STO Jazz orchestra se 3. října 2022 vydaly na dlouhou cestu do slunného Španělska. Radek Škeřík psal poctivě z celého turné deníček, který je dohledatelný i s fotografiemi na webových stránkách Střeziny v sekci novinek. Jen je nutné trochu zalistovat dozadu.

Ve Španělsku čekalo orchestry několik vystoupení ale byl čas i na poznávání. Muzikanti vyrazili na výlet do Barcelony, kde obdivovali Sagradu Familia, vystoupali na bájný vrch Mont Juic, mrkli na sochu Kryštofa Kolumba a užívali si město i s kavárničkami, krámky, trhy...

V rámci festivalu si orchestry zahrály na několika místech ve městě a muzikanti se seznámili s kolegy z jiných souborů. Jeden den byl ve znamení oficiální návštěvy u starosty města. Do zasedací síně byli pozváni zástupci všech zúčastněných orchestrů, aby vyslechli zdravici, převzali upomínkové dary a potrásl si pravicí s místní generalitou. „V sále jsme se ocitli ve společnosti delegací

STO Jazz orchestra na španělském pobřeží.

Safari na španělském pobřeží.

z Itálie a Bulharska, ale také Mexika, Chile, Indie a dalších. Většina byla ve stylových národních kostýmech, a tak jsme alespoň svlékli bundy, pod nimiž byly připraveny naše svítivé zelené košile,“ dodává Radek Škeřík, šéf Safari.

Španělsko perem šéfa STO

Rozhled z parku na hoře Mont Juic je famózní. Barcelonský přístav je zde jako na dlani, za kopcem je tušit stadion Kamp Nou, kousek pod námi se k nebi tyčí množství věží Gaudého úžasné Sagrada Familia a náš průvodce vše vypráví tak, jako byste odtud měli na dlani celý svět. Náš milovaný Hradec odsud však vidět není. Obrovsky jsme si užili první říjnový týden na koncertním soustředění ve Španělsku, a to díky podpoře Královéhradeckého kraje a Statutárního města Hradec Králové.

Osmdesát účastníků zájezdu nebylo možné přepravit jedním autobusem a proto bylo nutné jet dvěma. Safari akordeon orchestra Radka Škeříka a STO Junior tentokrát vedený Anežkou Smotlachovou obsadili velký šedesátimístný bus a STO jazz orchestra se zkušeně vešel do dvacítky, kterou si už v září vyzkoušel při cestě do Německého Böselu. Odtamtud mimochodem opět přivezl vysoké ocenění jak pro kapelu, tak i pro kapelníka.

Ve Španělsku jsme si užili krásného pozdního letního počasí, a přestože místní už pomalu vytahovali zimní oblečení, my jsme ještě s přehledem využili plavky a trička s krátkým rukávem.

Původní záměr jet se do hotelu u moře soustředit se nám podařilo porušit hned při první zkoušce v hotelovém lobby. Totiž hned s prvními tóny zkoušky, kterou jsme si s Juniory naplánovali, se začali na volných židlích sálu usazovat první náhodní posluchači. Když po hodi-

ně na podium přišlo starší STOčko posluchači, začali židle opouštět. Nikoli z toho důvodu, že by se zhoršila kvalita, ale zřejmě už se nedalo vydržet sedět a tóny byly tak lákavé, že aplaudující publikum roztančilo a tak se v sále začal odehrávat nevšední animační program. Slečna která měla za úkol ten večer provádět animační karaoke pro děti, už tou dobou seděla s dlouhým drinkem na baru a pokyvovala nožkou, usmívajíc se na nás s výrazem „to je ono, jen tak dál“. Když jsme v jásajícím publiku zahlédli větší množství zelených košilí, zaradovali jsme se a poznali, že Safari má taky chuť zpestřit tenhle skvěle rozjetý večer a tak jsme jim rychle uvolnili místo. Co vám budu povídat. Hosté, kteří přijeli v klidu a tichu užít končící sezonu si nejspíš pro příště zvolí jiný hotel, za to ti náhodní procházející se po promenádě se ten večer stali našimi fanoušky...

Nejen zkouškou živ jest muzikant. Organizátor měl pro nás přípravu vystoupení v rámci festivalu a tak jsme si zahráli na pódiích ve městě. Publikum bylo bezvadné a tak jsme si mohli dovolit i několik přidávků. Poděkování zastupitelů města jsme ocenili tradičním nápojem z Karlových Varů a ještě si na závěr udělali foto s ostatními vedoucími orchestrů sborů a tanečních skupin.

Cestou zpět domů jsme s malým autobusem s vlekem vyrazili raději o fous dříve, abychom náš handicap v podobě malé nádrže a absentujícího WC dohnali, přesto jsme však v soutěži s velkým busem obsadili pouze krásné druhé místo. Hlavně ale, že jsme se všichni v pořádku vrátili.

Tomáš A. Mucha, dirigent STO

V adventním čase se Smiling String Orchestra nezastavil

Chrudimské rendez-vous

Díky pozvání Chrudimské komorní filharmonie se Smiling String vypravil v sobotu 26. listopadu do Chrudimi. Na koncertě ve Fibichově sále Chrudimské besedy kromě nás vystoupil také Velký smyčcový orchestr z místní základní umělecké školy. Každý ze souborů představil svůj aktuální repertoár a poté na závěr zazněla hudba z filmu Pán prstenů v podání všech tří těles.

Adventní Drážďany

Koncerty v adventním čase mají vždy kouzelnou atmosféru. Výjimkou nebyla ani naše vystoupení v Německu, kam jsme se vypravili o víkend 17. a 18. prosince.

Miniturné jsme zahájili v evangelickém kostele v Ottendorfu-Okrilla u Drážďan, kam nás pozval Alexander Karadschow, ředitel spřátelené umělecké školy Freier Musikverein Paukenschlag v Drážďanech. Děkujeme mu nejen za přátelské přijetí, ale i za skutečnou upřímnou péči o nás.

Myšlenka vypravit se do saské metropole se však zrodila v zámoří. Počátkem školního roku nás oslovil Michael Šust z Floridy, abychom se spolu s ním a jeho rodinou vystoupili v Německu na několika koncertech. A tak se i stalo. V Ottendorfu-Okrilla (i druhý den přímo v Drážďanech v sále Freie evangelische

Gemeinde) s námi proto vystoupili i The Šust Family. „Na krásný koncert budeme dlouho vzpomínat a doufáme, že se znovu setkáme,“ napsal nám po koncertě ředitel Alexander Karadschow. Ještě večer jsme se přesunuli do Drážďan. Nedělní koncert byl stejně úspěšný jako sobotní. I zde nás posluchači odměnili potleskem ve stoje. Odpoledne, ještě než jsme se vypravili zpět domů, jsme navštívili slavné, bílé zasněžené drážďanské vánoční trhy.

Vánoční koncert

Pomyslným vyvrcholením našeho prosincového miniturné byl po dvou vystoupeních v Německu koncert v sále Církve bratrské V Kopečku v Hradci Králové. Jak orchestr, tak The Šust Family se hradeckému publiku představily samostatně, orchestr s klasickým re-

pertoárem, Šustovi zejména vánočními písněmi, tak ve společných skladbách. Opět tak v našem podání zazněla například skladba Jeana Sibelia Imprompt for Strings, Sarabanda ze Simple Symphony Benjamina Brittena nebo Vivaldiho Koncert pro smyčce D dur. Společně se Šustovými jsme uvedli americké písně I Heard th Bells on Christmas Day, Echo Holy nebo Exalted Over All.

Hned na úvod koncertu vystoupil také Malý orchestr se skladbou Piráti z Karibiku. Malý orchestr, stejně jako Smiling String vede Mikuláš Ježek.

Zářivým zpestřením programu pak byla premiéra vánoční písně Na křídlech zvonků v podání Leontýnky a Heleny Machových (na snímku). Skladbu pro ně napsal hradecký hudebník Slávek Hamadák a pro náš orchestr píseň upravil Radek Škeřík. Její uvedení v této podobě byla vlastně světová premiéra. Zatímco pro Leontýnku i její maminku bylo zážitkem zpívat s velkým hudebním tělesem za zády, orchestr zase okouzila dívčina bezprostřednost a dojemná barva dětského hlásku. A svou spokojenost vyjádřili dlouhým potleskem vestoje i diváci. Tak vytrvalým, že vrátili zpěváky i hudebníky zpět na jeviště a společně s nimi si zazpívali vánoční Narodil se Kristus Pán.

Lucmila Žlábková

Stepaři z Fidgety Feet - „Nám všechno dvakrát“

Mírná modifikace názvu knížky o J. Stivínovi se hodí na téměř všechny podzimní a předvánoční aktivity souboru Fidgety Feet.

Návratem L. Čáslavské po přípravách na mateřství mají od letoška již obě juniorské skupiny dělené tréninky mezi dva pedagogy. Díky této pestrosti se bude náš stepařský dorost jistě rozvíjet rychleji a udrží krok s konkurencí soukromých stepařských klubů a škol. O tom, jak jsou naši kolegové z jiných souborů silní, jsme se mohli opět přesvědčit na dvou podzimních soutěžích.

Po covidové přestávce se konal v listopadu konečně v plné síle brněnský festival Dance Life Expo a jeho součástí byla pro stepaře pohárová soutěž, semináře a možnost vystoupení na Gala show. V rámci soutěže proběhly naše některé derniéry choreografií z roku 2022 a zároveň generálka na MS. Naši připravenost ohodnotila porota velmi pozitivně. Kromě tří druhých míst jsme si odváželi také dvakrát zlatý pohár – jeden pro sólistu P. Hejnu a druhý pro formaci dospělých za choreografii Insane (chor. M. Hejnová). (Kompletní výsledky a fotogalerie z akcí na fidgetyfeet.strezina.cz)

Vrcholem roku 2022 byla naše účast na MS, které se konalo také po delší přestávce a poprvé mimořádně v chorvatském Zagrebu. Účast soutěžících z celého světa byla oproti předběžným přihláškám dvojnásobná a pořadatelům je nutno složit poklonu, jak celou akci zvládli, protože na zorganizování měli necelé dva měsíce. Soubor Fidgety Feet získal sice více nominací, ale nakonec odjelo jen 12 soutěžících se třemi choreografiemi.

Šťastné chvíle zde prožívala sólistka Michaela Hejnová, neboť se jí podařilo postoupit z čtvrtfinále (34! stepařek) do užšího semifinále a tam obsadila nádherné 11. místo. Druhé 11. místo vystepovala po úspěšném postupu ze čtvrtfinále naše formace Insane od M. Hejnové.

Co vše jsme ještě prožili a zorganizovali? Juniorky krásně tančily na dvou vystoupeních, naše učitelky/choreografky se zúčastnily dvou víkendových seminářů se zahraničními lektory, uspořádali jsme poprvé místo tradičních ukázkových hodin v předvánočním čase dvě před-

Formace adults I. na MS v Zagrebu

stavení s názvem Vánoční stepařská akademie v střezinské Hudbovcičně. Představení byla programem totožná a byla věnována především rodičům a blízkým osobám našich svěřenců. Akce měla velmi pěkný ohlas a možná budeme tedy pokračovat v načaté tradici. Tímto vystoupením jsme uzavřeli rok 2022. Zbylé pracovní dny starého roku patřily již jen stěhování do perfektně připraveného, ale přece jenom provizorního sálu, aby mohla začít rekonstrukce celého tanečního oboru.

Za pomoc při stěhování děkujeme členům souboru Fidgety Feet a přeje všem našim stepařům a stepařkám do nového roku, ať jim vše dobře klapě.

Lenka Hejnová, učitelka TO step

ABSOLVENTI 2022/23

HUDEBNÍ OBOR

TANEČNÍ OBOR

Zleva:
ANNA MARIE BOUČKOVÁ
MARIANA NEBESKÁ
PETRA SKLENÁŘOVÁ
AMÁLIE EVELÍNA KUČEROVÁ
MARIANA POLÁKOVÁ

LITERÁRNĚ - DRAMATICKÝ OBOR

VÝTVARNÝ OBOR

ZUZANA ŠAFROVÁ

Foto absolventů: Ludmila Žlábková,
Marek Bělohávek, Tereza Vodochodská

BARBORA VITÁKOVÁ
MARTA LEVÍNSKÁ
LUCIE ŠVECOVÁ

Peciválek rozdával radost i úsměvy v Salingeru

Folklórními písničkami, tanci a muzikou obdaroval Dětský folklórní soubor Peciválek všechny návštěvníky z řad veřejnosti, kteří se přišli v listopadu podívat do prostor královéhradeckého Gymnázia J. K. Tyla na oslavu 25. výročí založení neziskové organizace Salinger, z.s.

Peciválek zatančil svůj program za doprovodu MaléVelké muziky a pohled na jejich sledující, kteří si s nimi podupávali do rytmu, dával jasně najevo, že i název celodenní akce „Den s úsměvem“, byl zvolen správně.

Cílem organizace Salinger je pomoci rodičům a dětem v nepříznivých situacích, provází své klienty i např. při změně životního stylu. K tomu jistě spontánně motivoval i nadšený dětský kolektiv folklórních tanečníků a muzikantů, který inspiroval přihlížející děti k vlastní iniciativě, která vede ke změně jejich přístupu k okolí, vnímání hodnot a kvality života.

Početnému publiku se líbila nejen ukázka, ale zaujala i výuka lidových tanců a taneční hra s koštětem tzv. „košťatová“. MaláVelká muzika doprovodila na své hudební nástroje nejen vystoupení připravených dětí Peciváku, ale také zahrála i k tanci divákům.

Peciválek potěšil potlesk diváků všech věkových kategorií, který následoval po každém tanci a zahráné lidové písničce. (hys)

Jiří Růta uspěl v mezinárodní soutěži

Velká gratulace míří k Jiřímu Rutovi ze třídy Lenky Brtníkové (na snímku vlevo). Za klavírní spolupráce Martiny Vlčkové (vpravo) soutěžil na prestižním klání X. ročníku Mezinárodní houslové soutěže PhDr. Josefa Micky. Porota pod vedením Václava Hudečka Jirkův výkon ocenila krásným 3. místem.

Lenka Brtníková, učitelka HO

Prohlédněte si novou nástěnku folklóru

V přízemí ZUŠ Střezina u bufetu Trumpeta je umístěna nová nástěnka DFS Peciválek a MaléVelké muziky. Dočtete se zde nejen o aktivitách našeho střezinského dětského folklórního souboru, ale dozvíte se něco i o lidových písničkách, tancích, krojích, zvycích a tradicích našich předků během celého roku. Na této nástěnce se chystáme také vyhledávat různé zajímavé soutěže a úkoly, za jejichž plnění budete mít šanci získat skvělé odměny. (hys)

Erizo Quartet poprvé zahrál na vernisáži

První veřejné vystoupení smyčcového kvarteta Erizo Quartet se uskutečnilo v pátek 9. prosince na vernisáži výstavy absolventů Hradecké fotografické konzervatoře v Galerii U Přívozu. Členy kvarteta jsou Anna Marie Svobodová (1. housle), Ema Kaslová (2. housle), violista Matěj Čečka (pro nemoc ho na vernisáži jako host zastoupil Jakub Krτίčka) a Matouš Pokorný (violoncello). Pod vedením Mikuláše Ježka se připravují na letošní soutěž základních uměleckých škol. (IŽ)

Den s Antonínem Dvořákem zakončilo trio ŠPUKO zlatým pásmem

Začátkem prosince se vydalo trio ŠPUKO ve složení Bára Koutová, Sára Koutová a Pavlína Špuláková s jejich učitelkami Terezou Malířovou a Klárou Fajfrovou do Prahy na soutěžní přehlídku komorních souborů Antonín Dvořák mladým, která byla poprvé s mezinárodní účastí. Soutěž se odehrála v samém srdci Prahy - Pálffyho paláci na Malé Straně, kde sídlí Pražská konzervatoř. Tamní koncertní sál je přesně to, co komorní hudbě sluší. Trio tak mohlo využít celou škálu dynamických stupňů a odstínů hry k vyjádření obsahu a nálad jednotlivých soutěžních skladeb. Po vydařeném výkonu došlo dokonce k spontánnímu hlasitému ocenění z řad publika.

Několikahodinové čekání na vyhlášení výsledků jsme využily k procházce po historickém centru Prahy a nasátí adventní atmosféry města. Při zpáteční cestě jsme objevily hvězdu na chodníku u Mánesova mostu, podobnou těm hollywoodským. A víte, komu patří? Přece Antonínu Dvořákovi...Že by znamení? Právě dnes?... Zřejmě ano, děvčata si totiž z tohoto dne kromě mnohých zážitků, hry v krásném sále a setkání s hudbou Antonína Dvořáka odnášejí také a především umístění ve zlatém pásmu.

Klára Fajfrová, učitelka HO

Podzim v Jesličkách přinesl Inspiromat a Noc divadel

Rozjezd byl velmi pomalý, neboť všechny plánované zářijové reprízy musely být pro nemoc zrušeny (Revizor, režie: Aleš Dvořák, Nejstarší řemeslo, režie: Jana Portyková, Dědictví, režie: Jolana Brannyová, Hrobka s vyhlídkou, režie: Jan Holek).

Říjen už byl veselejší. Divadelní sezónu zahájila repríza představení Spalovač v režii Terezy Vodochodské. Vážné téma odlehčily dvě krátké komedie A to ten Homolka říkal... a Houska s máslem v režii Moniky Janákové. Nechybělo (Ne)všední pondělí, komponovaný pořad sestavený z individuálních textů, krátkých dialogů a písní, po kterém následovala repríza představení Ostrov, kterou Monika Janáková zdramatizovala volně na motivy Toma Sawyera. Zajímavým počinem byla dvě zpracování balad z Erbenovy Kytice Zčernal boží svět (režie: Tereza Vodochodská) a Štědrý, opravdu štědrý (režie: Jana Portyková). Poté se na jesličkovském jevišti objevily opět Světáci (režie: Jana Portyková) a plánovaná byla i jedna premiéra v režii Aleše Dvořáka Poslední z rodiny. Zábavný, dojemný a místy nelítostný portrét rodiny, která pomalu ale jistě ztrácí půdu pod nohama, musel být ze zdravotních důvodů odlo-

Zčernal boží svět

žen.

Inspiromat byl příliš krátký

Druhý říjnový víkend patřily Jesličky dětem, které se zúčastnily Inspiromatu.

„Inspirativních 48 hodin pro 2 skupiny dramaťáků, celkem 32 dětí a 6 dospělých. Inspirační během tohoto setkání probíhala na několika úrovních. Od starších kolegů ze skupiny Terezy Vodochodské, kteří nám přišli zahrát představení Zčernal boží svět. Od sebe navzájem, jelikož si obě dramaťácké skupiny vzájemně zahrály představení, na kterých pracovaly v loňském školním roce

Lotrando a Zubejda

Říjnový Inspiromat

O klíči a Pro hrst lentilek. Na diskuzích, které probíhaly ve velmi přátelském a tvůrčím duchu, po každém představení a na workshopech, které byly zaměřeny na různé divadelní složky. Loutkový workshop vedla scénografka Divadla Drak Tereza Vašíčková a já, herecký workshop vedla divadelní lektorka Markéta Rumpíková a pohybový workshop vedla studentka tanečního oboru Magdalena Rumpíková spolu s Tomášem Sajdlem. Zakořením celé akce byla jevištní vystoupení ze všech workshopů a samozřejmě závěrečné diskuze, na kterých kromě mnoha superlativů zazníval i jeden zásadní nedostatek celého Inspiromatu a sice, že byl moc krátký,“ představila svůj projekt Eva Sajdlová.

Děti zaplnily hlediště Divadla Jesličky i v následujícím měsíci při repríze pohádky Lotrando a Zubejda a derniéře inscenace O líných čertech v režii Jiřiny Krčíkové.

Noc divadel se vydařila

Listopad už byl ale hlavně v duchu příprav a realizace Noci divadel. Ta byla letos opravdu vydařená. Hrál se na třech scénách, jejichž program na sebe plynule navazoval. Tak bylo od šestnácté až do třinácté hodiny pořád na co koukat: Divůplodná noc (režie: Jana Portyková), Matylda a Emilie (režie Jolana Brannyová), Spalovač, Zčernal boží svět a Ptačí žena (režie Tereza Vodochodská) a derniéra inscenace Hoří, má panenko! v režii Aleše Dvořáka. Diváci pobavili studenti rozšiřujícího studia ve třech Náručích hereckých a pěveckých perliček pod vedením Moniky Janákové. Noc divadel se letos těšila nebývalému zájmu publika, z čehož máme velkou radost a doufáme, že tento trend bude pokračovat i nadále.

A na co se můžete těšit? Aleš Dvořák připravuje na začátek roku 2023 dvě inscenace -

Podivný případ se psem a Příběhy obyčejného šílenství. Ve třídě Jiřiny Krčíkové se chystá Pes Baskervillský a Kosprda a Telecí na

Noc divadel

útěku, u Moniky Janákové Námluvy komtesy Gladioly, Past na myši, Bylo nás pět a Svatební košile. Karel Pešek zkouší se svými soubory tituly Maryša (NE)bude, Vražda na večeři a Upokoženkyň. Jan Holek chystá Rychlé šípy a Bratrstvo kočičí pracky, Tereza Vodochodská Peklo v hotelu Westminster, Záhadu Canterville, Prenatál a Hanu, Zdeněk

O líných čertech

Tesař Krále Ubu, Jana Portyková To je divadlo, Ondřej Vlachý Koralínu a A pak se to stalo a Jolana Brannyová Genetický sitcom a antický příběh Ifigenie.

Jiřina Krčíková, učitelka LDO

Představujeme naše nové kolegyně a kolegy

V září řady našich zaměstnanců rozšířilo několik nových tváří. Tradičně jsme se rozhodli vám naše nové kolegyně a kolegy alespoň stručně představit.

Zdeněk Tesař - LDO

Po letech jsem se vrátil na místo činu. V roce 1998 jsem absolvoval v literárně-dramatickém oboru na ZUŠ Střezina. O pět let později jsem odpromoval na divadelní fakultě Akademie múzických umění na katedře alternativního a loutkového divadla. Působil jsem ve Studiu Ypsilon, v Divadle Drak a vyučoval na ZUŠ Střezina. Zahrál jsem si ve střezinském klipu a opět začal učit na LDO.

Markéta Rumpíková - LDO

Divadlo se stalo mým koníčkem již v šesti letech, kdy jsem začala navštěvovat dramatický obor v ZUŠ. Koníček se stal mým povoláním v okamžiku, kdy jsem dostudovala dramatickou výchovu na JAMU v Brně. Po škole jsem působila jako moderátorka v rádiu. Své dramatické schopnosti jsem pak dlouho využívala při výchově svých třech dětí. Učila jsem na základních uměleckých školách, několik let jsem své znalosti předávala i budoucím učitelům mateřských škol na střední pedagogické škole. V současné době se snažím pomocí dramatické výchovy otevírat mezi dětmi důležitá témata současnosti a to jako lektor některých neziskových organizací. Od letošního roku jsem se s velkou radostí zařadila i mezi pedagogy v Jesličkách.

Ondřej Vlachý - LDO

Divadlo mě ohromuje už od dětství, na podnět prarodičů jsem jako žák v 9 letech začal s hraním (si) v Divadle Jesličky. Od toho momentu se divadlo a dramatika staly mým primárním zájmem, ve kterém pokračuji dodnes. Mnohaleté studium mi dalo mnoho, například 11 odehraných inscenací, dvě účasti na festivalu Wolkrův Prostějov, anebo tvorbu scénáře po celý soubor. Postupem času ve mne narůstal zájem o výchovnou dramaturgii i z druhé strany a jako externista budu nyní v Jesličkách i učit. Pedagogika je mým profesním zájmem obecně a v současné chvíli studuji pedagogický program na Univerzitě Karlově, studijně se zabývám zejména alternativními didaktickými postupy a moderním vzděláváním. I z tohoto hlediska mě dramatická výchova velice zajímá.

Gabriel Forman - housle

Pocházím z Rychnova nad Kněžnou, kde jsem začal se hrou na housle pod vedením své maminky. Své dovednosti jsem následně rozšiřoval na konzervatoři v Pardubicích a na Pedagogické fakultě UHK pod vedením pana Dalibora Hlavy. Představě být učitelem jsem se dlouhá léta bránil, avšak když v roce 2019 jsem začal pedagogicky působit na ZUŠ v Jičíně, a zjistil jsem, že to je krásná a smysluplná práce, která mě naplňuje. V září 2022 jsem začal vyučovat na ZUŠ Střezina.

Lukáš Verner - klarinet

Jako malý jsem vždy chtěl hrát na hudební nástroj. Začal jsem tedy hrát u pana učitele Pavla Linhy na flétnu v ZUŠ Střezina. Po pár měsících jsem flétnu vystřídal za klarinet. Moje praktické dovednosti se za roky hraní na klarinet u mého učitele zlepšovaly a výsledky byly vidět na školních soutěžích a koncertech, kde jsem hrál. Jakmile jsem odešel ze Základní školy Milady Horákové, přestoupil jsem na Pardubickou konzervatoř k panu profesorovi Zdeňku Seidlovi, kde jsem i v současné době. Ve škole jsem začal ještě hrát na saxofon a klavír jako obligátní nástroje, na které velice rád cvičím. Hraju v Národním Dechovém Orchestru při volném čase s kamarády, se kterými chodím do školy... Pokouším se skládat jazzové, klasické i jiné žánry hudby a rád bych je někdy chtěl sdílet i ostatním.

Dominika Cyprová - VO

Jsem absolventkou žižkovské SUPŠ s hlubokým vztahem k tradičním grafickým technikám. Ve své soukromé tvorbě se věnuji ilustraci, malbě i počítačové grafice. Podporuji kulturní život města, v rámci mnoha akcí pořádám výtvarné workshopy pro děti i dospělé. Se svými žáky se ráda věnuji experimentálním technikám, snažím se propojit digitální tvorbu s analogovou prací.

Barbora Formánková - zobcová flétna

Pocházím z Poděbrad, kde jsem dokončila základní vzdělání a zároveň jsem zde vystudovala hru na zobcovou flétnu na ZUŠ Otakara Vondrovice u paní učitelky Lady Zumrové a pana učitele Štěpána Pražáka. Po základní škole jsem nastoupila na Pražskou konzervatoř, kde jsem své šestileté působení zakončila absolutoriem ve hře na zobcovou flétnu ve třídě profesora Jakuba Kydlíčka a profesorky Michaly Roubalové. Během studia jsem se zúčastnila několika masterclassů např. s Petrem Zejfartem, Marcem Scorticati a Sheng-Fang Chiu. Na Mezinárodní letní škole staré hudby ve Valticích jsem absolvovala čtyři kurzy hry na zobcovou flétnu u lektora Gabory Prehofferera. Během studia jsem měla možnost si zahrát v Barokním orchestru Pražské konzervatoře, pod vedením dirigenta Jakuba Kydlíčka. Kromě ZUŠ Střezina také vyučuji hru na zobcovou flétnu v ZUŠ Otakara Vondrovice v Poděbradech.

Radek Valenta - kytara v populární hudbě

Narodil jsem se v roce 2000 v Hradci Králové. Na kytaru jsem začal hrát ve svých 12 letech, kdy jsem nejdříve navštěvoval dva roky ZUŠ Habrmanova a poté přestoupil na ZUŠ Střezina do třídy Vladimíra Šrámka, kterou jsem po jeho odchodu ze školy pedagogicky převzal. Absolvoval jsem Střední umělecko-průmyslovou školu hudebních nástrojů a nábytku, obor „kytarář“.

Kateřina Matějková - TO

První taneční kroky jsem začala již v 5 letech v ZUŠ Kostelec nad Orlicí. Vystudovala jsem Taneční konzervatoř v Praze. O roku 2006 jsem začala vyučovat v ZUŠ Lanškrouně, kde jsem působila 9 krásných let a v ZUŠ Třebíčovice p. O., kde působím do dnes. Od roku 2015 do roku 2021 jsem vyučovala v Kostelci nad O. Specializuji se na současné techniky moderního tance a na techniku klasického tance.

Druhé pololetí bude na tanečním oboru rušné

Vánoční kratochvíle Pavly Cejnarové

Vánoční kratochvíle Markéty Roht Elblové

Taneční obor stejně jako každý rok, vyjma těch covidových, připravil se závěrem roku vánoční kratochvíle všech svých skupin. Byly určeny rodičům, prarodičům i kamarádům žáků. Konaly se v sálech TO i v Hudbocvičně a všichni si je užili.

Co taneční obor chystá na druhé pololetí?

Druhé pololetí bude pro taneční obor hodně náročné. Jednak nyní učí v provizorních prostorách bývalého výtvarného oboru a také má před sebou mnoho akcí. Tou nejbližší jsou workshopy pro druhý stupeň. 27. a 28. února je povedou naše učitelky a určeny jsou pro rodiče a kamarády studentů. Zkusí si na nich to, co se vlastně na hodinách tance děje a co všechno se studenti učí. Program je samozřejmě přizpůsoben tak, že ho zvládne každý. A ještě většinou s dobrou náladou a úsměvem. Druhou akcí je Tvořivá dílna. Jedná se už o druhý ročník a bude se konat 27. března v 16,30 ve velké tělocvičně. Tanečníci a tanečnice si mohou vytvořit vlastní choreografii (sólo, duet či větší skupinu) s využitím tanečních technik, které se na Sřezině učí. Jedinou podmínkou je délka choreografie. Loňský ročník byl velmi úspěšný, přihlásilo se hodně odvážných studentů a byla na ně krásná podívaná. Ani letos nebude chybět závěrečné představení. Na to se můžete těšit jako obvykle v hradecké filharmonii a to v termínech 19. - 21. květen 2023. (hod)

Provizorní sály poslouží rok

Zatím to tanečnice musejí vydržet v provizorních prostorách po výtvarnicích ve druhém patře budovy Jih. Přechod z krásně vybavených sálů příjemný jistě nebyl, nicméně za rok už se bude tančit ve zbrusu nových a moderních sálech. A za to chvilka nepohodlí určitě stojí.

Další, tentokrát Masopustní Škrpál, připravujeme na jaro

Dětský folklórní soubor Peciválek a MaláVelká muzika si připravily pro veřejnost na tento rok nový výukový program pro děti i dospělé, který nese název podle protančené boty - „Škrpál“. Nejedná se pouze o jeden díl, ale o celou sérii na sebe navazujících výukových představení, při kterých se děti i jejich rodiče naučí nejen lidovou písničku a k ní tanec, ale i související zvyky a tradice našich předků.

První ze série Škrpálů se odehrál již na začátku prosince loňského roku v Hudbocvičně ZUŠ Sřezina pod názvem „Kateřinský 1. Škrpál“.

Všichni v sále se dozvěděli, že na Kateřinu se v minulosti konala poslední zábava v roce. Při této zábavě platilo tzv. „ženské právo“, což znamenalo, že pro tento večer převzaly ženy povinnosti mužů. Platily muzikantům, staraly se o občerstvení, volily si tanečníky a objednávaly písničky. Ženy stály uprostřed sálu a muži naopak seděli na lavicích podél stěn. Říkalo se, že ženy a dívky „ohřívají posvícení“. To znamenalo, že mužům oplácely pohoštění z posvícenské zábavy. Ženské právo skončilo přesně o půlnoci.

Všichni návštěvníci tanečního podvečera měli možnost naučit se s pomocí dětí z Peciválku tanec „Školácká“ a také jeden z nejstarších českých lidových tanců „Rejdovák“ a „Rejdovačku“.

Dvojtanec „Rejdovák“ a „Rejdovačka“ patří mezi nejstarší názvy známé české lidové tance. Ještě před 100 lety nechyběl na žádné venkovské zábavě. Vloudil se i do tanečních pořádků městských ballů. Svého času jako módní tanec pobláznil celou Evropu. Díky vynikajícím českým muzikantům pronikl tento

tanec i do zámožského tanečního repertoáru. Zkomoleně byl označován jako „redova“.

Za doprovodu MaléVelké muziky nakonec všichni účastníci, děti, dospělí i folklóristé roztančili celou Hudbocvičnu. Velký ohlas měla i taneční hra s jablkem. Další díl ze série Škrpálů se připravuje na 1. března 2023, odehrávat se bude opět v Hudbocvičně, a to pod názvem „Masopustní 2. Škrpál“. Všichni jste srdečně zváni. Především se těšíme na vás, kteří se chystáte dorazit v masopustních maskách. Bližší informace budou včas vyvěšeny na nástěnce Dětského folklórního souboru Peciválek v přízemí ZUŠ Sřezina. **Eva Hysková**

STO Jazz orchestra slaví dvacetiny

Sto je dvacet zní jako matematický nesmysl, nicméně při použití správného pádu ve slově STO, se dovidáme skutečnost, že kapele STO je skutečně dvacet let.

Není to mnoho, ale je to dost. Orchester vznikl za účelem vychovávat muzikanty do okolních bigbandů a poskytnout útočiště popu chtivým žákům ze Střeziny.

Oboje se z dnešního pohledu povedlo a i když ne všech na 250 hudebníků, kteří orchestrem prošli, jsou nyní aktivními muzikanty, věřím, že téměř všem poskytla účast v této kapele spoustu motivace, zážitků a kamarádů. Je milé si projít historii, a zjistit, že zde vzniklo hned několik partnerských vztahů. Dokonce některé jsme byli poctěni v jejich velký den doprovodu.

Nemálo z estéóčků se vydalo na profi dráhu, někteří učí na zuškách a mnozí hrají v nejrůznějších tělesech. Neubráním se troše pýchy ani v letních, srpnových dnech, kdy zavítám na legendární jazzovou dílnu Karla Velebného ve Frýdlantě a svoje svěřence potkám téměř na každém kroku a ve většině

kapel. To je při vzpomínání velmi příjemné, nicméně je to již historie a nám nezbývá, než se zase zahledět do budoucna. Těm současným bych rád nabídl další paletu plnou zajímavých a motivujících zážitků.

V tomto školním roce již druhou sezonu fungují současně dvě tělesa. Jednak je to STO Jazz orchestra, kapela ve věku od 14 do 22 let a STO Junior, podstatně mladší ale velmi šikovná parta ve věku 9 - 16 let.

Obě formace se z kraje října soustředily ve Španělském Malgrat de Mar, kde současně

i koncertovaly a stihly i výlet do Barcelony. Starší parta má za sebou od září už desítku koncertů. Ta menší sice jenom tři, ale zato stihla od září rozšířit svůj repertoár.

Společně už spolu hráli mladší se staršími, a to se chystáme do budoucna i zopakovat. Připravujeme hned několik novinek a koncertů.

V lednu opět vytvoříme dva tradiční tříkrálové koncerty v Chudeřicích a Dobřenicích. Na prvním z nich vystoupí pouze STO Jazz orchestra, na tom druhém pak obě současně.

Vrcholem této sezony bude ovšem výroční koncert v malém sále Kongresového centra Aldis. Pracujeme na tom, aby kromě Juniorů a Jazz orchestru na tuto akci dorazilo i maximum členů bývalých.

Těším se, že v příštích dvaceti letech bude značka STO patřit k oblíbeným tělesům, zvaným na všemožné akce v domovském Hradci ale i mimo něj. Za podpory ZUŠ Střezina se budeme snažit odevzdávat ty nejlepší výkony, aby se o hradecké jazzové líhni mluvilo široko daleko. **Tomáš A. Mucha, šéf orchestru**

Česko-německé spolupráci se na Střezině daří

Ve dnech 14. až 19. října 2022 proběhlo mezinárodní setkání žáků ZUŠ Střezina a hostů z hudební školy v Drážďanech. Více jak 50 žáků se věnovalo společné přípravě koncertního programu, který byl zaměřen především na českou a moravskou lidovou píseň.

Tomuto tématu byl přizpůsoben i doprovodný program v Podorlickém skanzenu v Krňovicích, kde jsme kromě obvyklé prohlídky absolvovali i tvůrčí dílnu drátkování. V duchu lidových tradic jsme pokračovali

i v Třebechovickém muzeu betlémů. V Muzeu východních Čech jsme absolvovali nádhernou výstavu vztahující se k Hradci Králové a k životu v něm na začátku XX. století. Focení v dobových rekvizitách všichni moc bavilo. S velkým nadšením se setkala prohlídka ZOO ve Dvoře Králové obohacená o možnost krmení žiraf.

Setkání vyvrcholilo večerním koncertem 18. října, na kterém se představil soubor zobcových fléten, který byl následně doplněn o čtyři

kytaristy. Společně zahráli několik písní v zajímavých aranžmá Pavla Sondy. Pak už se pódium koncertního sálu zaplnilo do posledního místa, protože se chystalo provedení Pásma lidových písní v úpravě pro dětský pěvecký sbor a orchestr. Dirigentské taktovky a předchozího nácviku se ujala Ivana Kulhavá. Spolupráce s pěveckým sborem Laděničko (pod vedením Lady Holaňové) vyvrcholila písní Zamílovaný princ, který přivedl na pódium celý orchestr, pěvecký sbor, flétnový i kytarový

soubor. Velký dík patří všem rodinám, které se podílely na ubytování hostů nebo finančně přispěly na realizaci projektu. K němu by nemohlo dojít bez finanční podpory Klubu přátel hudebního oboru. Už teď je jasné, že spolupráce obou škol bude pokračovat i nadále. V květnu roku 2024 vycestuje 20 našich studentů do Drážďan, aby společně navázali na náš podzimní projekt.

Pavel Linha, koordinátor projektu